

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2019 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Izabela Wawrzynów

Protokolant: Weronika Kulpa

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 czerwca 2019 r. we W.

sprawy z powództwa (...) Spółka z o.o. we W.

przeciwko M. K.

o zapłatę odszkodowania

I. zasądza od pozwanego M. K. na rzecz strony powodowej (...) Sp. z o.o. we W. kwotę 5545,99 zł (pięć tysięcy pięćset czterdzieści pięć złotych 99/100) tytułem odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 28 lutego 2017r. do dnia zapłaty;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 1554,30 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 11 maja 2017 r. (k. 5) strona powodowa (...) sp. z o.o. we W. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego M. K. zapłaty kwoty 10.001,30 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 28 lutego 2017r. do dnia zapłaty tytułem zwrotu wydatków poniesionych przez spółkę w związku z podróżami pozwanego w okresie od dnia 1 grudnia 2015r. do dnia 30 sierpnia 2016r. bez polecenia pracodawcy oraz tytułem kosztów przejazdów, których poniesienie nastąpiło z naruszeniem § 2 ust. 3 umowy o pracę z dnia 4 listopada 2015r. Strona powodowa zgłosiła także żądanie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych (k. 5-12 i 36-45).

W uzasadnieniu strona powodowa wskazała, że strony łączyła umowa o pracę zawarta w dniu 4 listopada 2015 r. Na podstawie tejże umowy, zgodnie z treścią § 1 ust. 1, strona powodowa powierzyła pozwanemu prowadzenie przedsiębiorstwa, zarządzanie jego majątkiem oraz reprezentowanie spółki wobec osób trzecich, na zasadach określonych w kodeksie spółek handlowych i umowie spółki, zaś pozwany zobowiązał się do przyjęcia powierzonych mu obowiązków i wykonywania ich ze szczególną starannością. Zgodnie z treścią § 2 ust. 3 ww. umowy pozwanemu jako pracownikowi przysługiwał miesięczny limit przebiegu w wysokości 450 km w jazdach lokalnych i regionalnych przy użyciu dla celów służbowych samochodu prywatnego rozliczany według obowiązujących przepisów tj. zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002r. (Dz. U nr 27, poz. 271) w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy. Dalej strona powodowa podała, że pozwany odbył szereg podróży, wziął udział w trzech szkoleniach oraz korzystał z usług przewozu świadczonych przez (...) Inc., a koszty z tego wynikające zostały bezpodstawnie pokryte ze środków finansowych powodowej spółki. Zdaniem

strony powodowej podstawę formalną podróży służbowej stanowi wydawane przez pracodawcę, w tym wypadku radę nadzorczą spółki, polecenie wyjazdu. Rada nadzorcza strony powodowej nie wydała polecenia wyjazdu w stosunku do żadnej z przedstawionych w pozwie podróży. W ocenie powodowej spółki brak było podstawy prawnej do ponoszenia przez nią kosztów przejazdów świadczonych przez (...) Inc., albowiem pozwanemu przysługiwał ryczałt samochodowy i to z niego powinien korzystać. Pozwany nie uzyskał również zgody spółki na podnoszenie kwalifikacji zawodowych. Pozwany opłacał również służbową kartą kredytową koszty przejazdów, których strona powodowa nie zobowiązywała się ponosić. Powodowa spółka wzywała pozwanego do zapłaty sumy niezasadnie poniesionych przez nią w kosztów, jednak bezskutecznie.

Nakazem zapłaty z dnia 30 lipca 2018r. wydanym w postępowaniu upominawczym tut. Sąd nakazał pozwanemu M. K., aby zapłacił stronie powodowej (...) sp. z o.o. we W. kwotę 10.001,30 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 28 lutego 2017r. do dnia zapłaty oraz kwotę 2.525 zł tytułem kosztów postępowania w tym kwotę 2.400 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu albo wniósł w tym terminie sprzeciw (k. 99).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany M. K. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz obciążenie powoda kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa prawnego według norm przepisanych (k. 104-108). Pozwany wyjaśnił, że argumenty strony przeciwnej są sprzeczne zarówno z wiążącą strony umową o pracę z dnia 4 listopada 2015r., jak i przepisami prawa handlowego, takimi jak art. 201 § 1 k.s.h., z którego wynika zasada domniemania kompetencji zarządu w sprawach prowadzenia spraw spółki. W ocenie pozwanego to zarząd dysponuje główną inicjatywą do podejmowania czynności kierowniczych. W świetle art. 219 § 2 k.s.h., wedle którego rada nadzorcza nie ma prawa wydawania zarządowi wiążących poleceń dotyczących prowadzenia sprawy spółki, wymaganie powódki wydania każdorazowo przez radę nadzorczą polecenia wyjazdu służbowego w sposób rażący narusza przepisy prawa handlowego, ale też nie znajduje oparcia w regulacji kodeksu pracy. Co więcej, zgodnie z treścią łączącej strony umowy o pracę, pozwany miał prawo w miarę potrzeby dysponować sprzętami, materiałami lub zasobami niezbędnymi do prawidłowego wykonywania obowiązków, co jednoznacznie wyznacza samodzielną pozycję pozwanego jako zarządcy. W ocenie pozwanego przepisy kodeksu handlowego mają w niniejszej sprawie charakter *lex specialis* i wątpliwe jest to, czy pozwany jako członek zarządu rzeczywiście świadczył pracę w warunkach podporządkowania, co jest niezbędnym atrybutem stosunku pracy.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Spółka (...) Sp. z o.o. we W., została utworzona w październiku 2015 r., jako spółka celowa do prowadzenia projektu dotyczącego rekultywacji (...) składowisk odpadków komunalnych.

Spółka została zarejestrowana w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego w dniu 1 grudnia 2015 r.

Dowód: odpis KRS strony powodowej, k. 47-48

Pozwany był zatrudniony u strony powodowej na podstawie umowa o pracę na czas nieokreślony zawartej w dniu 4 listopada 2015 r. W myśl § 1 tejże umowy:

1. Na podstawie niniejszej umowy spółka powierza pracownikowi prowadzenie przedsiębiorstwa Spółki, zarządzanie jej majątkiem, reprezentowanie Spółki wobec osób trzecich na zasadach określonych w kodeksie spółek handlowych i umowie spółki, a pracownik zobowiązuje się powierzone obowiązki przyjąć i wykonywać je ze szczególną zawodową starannością.
2. Niezależnie od niniejszej umowy prawa i obowiązki pracownika związane z pełnieniem funkcji Prezesa Zarządu określają w szczególności: kodeks spółek handlowych, inne powszechnie obowiązujące przepisy prawa, umowa spółki, uchwały Zgromadzenia Wspólników, uchwały Rady Nadzorczej, postanowienia innych obowiązujących w Spółce uchwał, regulaminów lub zarządzeń.

3. Pracodawcą w rozumieniu art. 3 kodeksu pracy jest Spółka, natomiast osobą wyznaczoną do wykonywania wobec pracownika czynności w sprawach z zakresu prawa pracy w rozumieniu art. 3¹ § 1 kodeksu pracy jest Przewodniczący Rady Nadzorczej Spółki.

Wedle § 2 ust. 1-3 ww. umowy:

1. Wykonując niniejszą umowę pracownik jest zobowiązany w szczególności do:

a) nadzoru na przygotowywaniem projektu pn. (...), w tym w szczególności:

- zapewnienie dopełnienia wszelkich formalności związanych z ubieganiem się przez spółkę dofinansowania na realizację projektu pn. (...), w szczególności zapewnienie złożenia w terminie kompletnych wniosków o dofinansowania do właściwych organów,

- zapewnienie dopełnienia wszelkich formalności niezbędnych do zawarcia umów na dofinansowanie projektu pn. (...), w razie zakwalifikowania się projektu do dofinansowania,

- zapewnienie zawarcia umów na dofinansowanie projektu pn. (...), w razie zakwalifikowania się projektu do dofinansowania.

b) zapewnienia terminowego i prawidłowego realizowania projektu pn. (...);

c) opracowania strategii funkcjonowania i rozwoju spółki;

d) dbałości o bezpieczeństwo finansowe spółki, w tym racjonalnego gospodarowania finansami spółki;

e) zapewnienie odpowiednich zasobów ludzkich stosownie do potrzeb i możliwości spółki, jak również stosownie do założonej strategii jej funkcjonowania i rozwoju;

f) zarządzania zakładem pracy w imieniu pracodawcy;

g) dbałości o pozytywny wizerunek spółki/

2. W okresie trwania stosunku pracy pozwany ma prawo dysponować samochodem służbowym, komórkowym telefonem służbowym, laptopem służbowym oraz urządzeniem umożliwiającym bezprzewodowy dostęp do Internetu, jak również – w miarę potrzeby – innymi sprzętami, materiałami lub zasobami niezbędnymi do prawidłowego wykonywania obowiązków.

3. Niezależnie od postanowienia ust. 2 powyżej, pracownikowi przysługuje ponadto miesięczny limit przebiegu w wysokości 450 km w jazdach lokalnych i regionalnych przy użyciu dla celów służbowych samochodu prywatnego, rozliczany według obowiązujących przepisów.

Stosownie zaś do § 3 ust. 4 umowy o pracę niezależnie od wynagrodzenia miesięcznego, Spółka obowiązana jest, zgodnie z obowiązującymi przepisami, pokrywać wszelkie koszty ponoszone przez pracownika w celu wykonania niniejszej umowy.

Dowód: umowa o pracę z dnia 4 listopada 2015 r., w aktach osobowych pozwanego oraz na k. 49-50

Stosownie do § 19 ust. 1 lit. g do kompetencji rady nadzorczej strony powodowej należy m.in. reprezentowanie spółki w czynnościach prawnych między spółką a członkami zarządu, w tym ze stosunku pracy.

Dowód: umowa spółki zawiązanej aktem notarialny nr rep. A 4575/2015 z dn. 12.10.2015r. (k. 110-117)

W trakcie zatrudnienia pozwanego u strony powodowej w 2015r. pozwany odbył następujące podróże:

- 1) na trasie W. – S. - W. – Urząd Miasta i Gminy S., w dniu 1 grudnia 2015r., z tytułu której przedstawił do rozliczenia wydatki w kwocie 66,86 zł;
- 2) na trasie W. - W. – M. - W. w dniu 4 grudnia 2015r., z tytułu której przedstawił do rozliczenia wydatki w kwocie 244,06 zł;
- 3) na trasie W. - Ś. - J. - W. w dniu 7 grudnia 2015r., z tytułu której przedstawił do rozliczenia wydatki w kwocie 118,68 zł;
- 4) na trasie W. – S. - W. – Urząd Miasta i Gminy S., w dniu 9 grudnia 2015r., z tytułu której przedstawił do rozliczenia wydatki w kwocie 66,86 zł;
- 5) na trasie W. – W. - W. w dniu 10 grudnia 2015r., z tytułu której przedstawił do rozliczenia wydatki w kwocie 142,08 zł;

Łącznie, w związku z podróżami odbytymi w 2015r. pozwany przedstawił do rozliczenia stronie powodowej kwotę 638,54 zł, które zostały pozwanemu wypłacone ze środków finansowych powodowej spółki.

W 2016r. pozwany odbył następujące podróże:

- 1) w styczniu 2016r. na trasie W. – W. – W., celem spotkania w Narodowym Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w W., z tytułu której przedstawił do rozliczenia wydatki w postaci ceny biletu lotniczego oraz opłaty za zmianę rezerwacji tego biletu w kwocie 1.348,40 zł;
- 2) w dniach 23-25 lutego 2016r. na trasie W. – S. – W., celem uczestnictwa w konferencji „Eksploatacja i rekultywacja składowisk odpadów”, z tytułu której przedstawił do rozliczenia wydatki w kwocie 630 zł tytułem noclegu;
- 3) w dniu 23 marca 2016r. na trasie W. – W. – W., celem spotkania w Narodowym Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w W., z tytułu której przedstawił do rozliczenia wydatki w postaci ceny biletów lotniczych w kwocie 605,52 zł;
- 4) w dniu 14 kwietnia 2016r. na trasie W. – W. – W., celem spotkania w Narodowym Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w W., z tytułu której przedstawił do rozliczenia wydatki w postaci ceny biletu lotniczego w kwocie 685,13 zł;
- 5) w dniach 8-9 czerwca 2016r. na trasie W. – P. – W., celem uczestnictwa w szkoleniu: „Przewodnik szefa – jak kierować ludźmi w organizacji”, z tytułu której przedstawił do rozliczenia wydatki w kwocie 480 zł tytułem kosztu noclegu;
- 6) w dniu 30 sierpnia 2016r. na trasie W. – W. – W., celem spotkania w Narodowym Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w W., z tytułu której przedstawił do rozliczenia wydatki w postaci ceny biletu lotniczego w kwocie 836,33 zł oraz w trakcie której dokonał transakcji służbową kartą kredytową na kwotę 43,80 zł stanowiącej płatność za usługę gastronomiczną.

Dodatkowo pozwany w 2016r. wziął udział w:

- 1) konferencji „Eksploatacja i rekultywacja składowisk odpadów” w dniach 23-25 lutego, w której koszt uczestnictwa wyniósł 1.586,70 zł;
- 2) szkoleniu „spółka celowa - project finance – sposób finansowania inwestycji” wraz z dwoma innymi pracownikami strony powodowej w dniu 3 marca, którego koszt uczestnictwa wyniósł łącznie 3.049,79 zł, tj. 1.016,59 zł na osobę;

3) szkoleniu „Przewodnik szefa – jak kierować ludźmi w organizacji” w dniach 8-9 czerwca, którego koszt uczestnictwa wyniósł 1.832,70 zł;

Łącznie wszystkie wydatki przedstawione przez pozwanego do rozliczenia z tytułu odbytych przez niego w 2016r. podróży oraz udziału w szkoleniach wyniosły 9.065,17 zł. Koszty te również zostały pokryte ze środków finansowych powodowej spółki.

W okresie od sierpnia do września 2016r. pozwany korzystał z usług przewozu osób, świadczonych przez (...) Inc., za które płacił służbową kartą płatniczą, a które przedstawił do rozliczenia stronie powodowej. Łączna wartość poniesionych przez powodową spółkę kosztów z tego tytułu wyniosła 297,59 zł, na którą składają się przejazdy w następujących datach:

- 1) w dniu 24 sierpnia 2016r. – na kwotę 13,71 zł;
- 2) w dniu 25 sierpnia 2016r. – na kwotę 24,25 zł;
- 3) w dniu 29 sierpnia 2016r. – na kwotę 8,98 zł;
- 4) w dniu 30 sierpnia 2016r. – na kwotę 61,43 zł;
- 5) w dniu 30 sierpnia 2016r. – na kwotę 23,58 zł;
- 6) w dniu 1 września 2016r. – na kwotę 11,56 zł;
- 7) w dniu 1 września 2016r. – na kwotę 26,17 zł;
- 8) w dniu 1 września 2016r. – na kwotę 12,63 zł;
- 9) w dniu 1 września 2016r. – na kwotę 26,16 zł;
- 10) w dniu 5 września 2016r. – na kwotę 11,42 zł;
- 11) w dniu 5 września 2016r. – na kwotę 16,25 zł;
- 12) w dniu 5 września 2016r. – na kwotę 11,12 zł;
- 13) w dniu 5 września 2016r. – na kwotę 12,87 zł;
- 14) w dniu 6 września 2016r. – na kwotę 15,30 zł;
- 15) w dniu 6 września 2016r. – na kwotę 8,62 zł;
- 16) w dniu 8 września 2016r. – na kwotę 13,54 zł;

Dowód: potwierdzenie przelewu nr (...) z dn. 29.12.2015r. (k. 51)

potwierdzenie przelewu nr (...) z dn. 29.12.2015r. (k. 51 odwrót)

potwierdzenie przelewu nr (...) z dn. 29.12.2015r. (k. 52)

potwierdzenie przelewu nr (...) z dn. 13.01.2016r. (k. 53)

potwierdzenie przelewu nr (...) z dn. 29.12.2015r. (k. 52 odwrót)

faktura VAT nr (...) z dn. 24.12.2015r. (k. 54)

faktura nr (...) z dn. 29.12.2015r. (k. 55)

potwierdzenie przelewu z dn. 7.01.2016r. (k. 54 odwrót)

potwierdzenie przelewu z dn. 30.12.2016r. (k. 55 odwrót)

faktura VAT proforma nr (...) z dn. 23.02.2016r. (k. 56)

faktura VAT nr (...) z dn. 23.02.2016r. (k. 56 odwrót)

potwierdzenie przelewu z dn. 22.02.2016r. (k. 57)

faktura VAT proforma PROF nr (...) z dn. 25.02.2016r. (k. 58)

potwierdzenie przelewu z dn. 29.02.2016r. (k. 58 odwrót)

faktura nr (...) z dn. 21.03.2016r. (k. 59)

potwierdzenie przelewu z dn. 21.03.2016r. przez powoda na rzecz pozwanego równowartości należności objętej fakturą nr (...) (k. 59 odwrót)

faktura VAT nr (...) z dn. 23.03. (...). (k. 60)

potwierdzenie przelewu z dn. 21.03.2016r. przez powoda na rzecz pozwanego równowartości należności objętej fakturą nr (...) (k. 61)

faktura VAT nr (...) z dn. 23.04.2016r. (k. 62)

potwierdzenie płatności z dn. 18.04.2016r. służbową kartą kredytową należności na rzecz (...) S.A. objętej fakturą nr (...) (k. 62 odwrót)

faktura VAT nr (...) z dn. 9.06.2016r. (k. 63)

potwierdzenie z dn. 2.06.2016r. uiszczenia przez powoda na rzecz (...) sp. j. w L. części należności objętej fakturą nr (...) (k. 63 odwrót)

potwierdzenie z dn. 13.06.2016r. uiszczenia przez powoda na rzecz (...) sp. j. w L. części należności objętej fakturą nr (...) (k. 64)

faktura VAT nr (...) z dn. 30.08.2016r. (k. 65)

potwierdzenie płatności z dn. 31.08.2016r. służbową kartą kredytową należności na rzecz (...) S.A. objętej fakturą nr (...) (k. 65 odwrót)

potwierdzenie płatności nr (...).00 z dn. 1.09.2016r. (k. 66)

potwierdzenie transakcji nr (...).00 służbową kartą z dn. 24.08.2016r. (k. 87)

potwierdzenie transakcji nr (...).00 służbową kartą z dn. 25.08.2016r. (k. 87 odwrót)

potwierdzenie transakcji nr (...).00 służbową kartą z dn. 29.08.2016r. (k. 88)

potwierdzenie transakcji nr (...).00 służbową kartą z dn. 30.08.2016r. (k. 88 odwrót)

potwierdzenie transakcji nr (...).00 służbową kartą z dn. 30.08.2016r. (k. 89)

potwierdzenie transakcji nr (...).00 służbową kartą z dn. 1.09.2016r. (k. 89 odwrot)

potwierdzenie transakcji nr (...).00 służbową kartą z dn. 1.09.2016r. (k. 90)

potwierdzenie transakcji nr (...).01 służbową kartą z dn. 1.09.2016r. (k. 90 odwrot)

potwierdzenie transakcji nr (...).00 służbową kartą z dn. 1.09.2016r. (k. 91)

potwierdzenie transakcji nr (...).00 służbową kartą z dn. 5.09.2016r. (k. 91 odwrot)

potwierdzenie transakcji nr (...).00 służbową kartą z dn. 5.09.2016r. (k. 92)

potwierdzenie transakcji nr (...).00 służbową kartą z dn. 5.09.2016r. (k. 92 odwrot)

potwierdzenie transakcji nr (...).00 służbową kartą z dn. 5.09.2016r. (k. 93)

potwierdzenie transakcji nr (...).00 służbową kartą z dn. 6.09.2016r. (k. 93 odwrot)

potwierdzenie transakcji nr (...).00 służbową kartą z dn. 6.09.2016r. (k. 94)

potwierdzenie transakcji nr (...).00 służbową kartą z dn. 8.09.2016r. (k. 94 odwrot)

faktura VAT proforma nr (...) z dn. 11.02.2016r. (k. 97)

potwierdzenie przelewu z dn. 11.02.2016r. (k. 97 odwrot)

faktura VAT proforma PROF (...) z dn. 2.06.2016r. (k. 98)

potwierdzenie przelewu z dn. 2.06 2016r. (k. 98 odwrot)

W okresie między 3 października 2016r. a 31 października 2016r. u strony powodowej przeprowadzono kontrolę m.in. z zakresu wydatków poniesionych ze środków powodowej spółki w okresie październik 2015r. – październik 2016r. Kontrola była podyktowana zgłoszeniem przez część załogi strony powodowej zawiadomienia o poważnych nieprawidłowościach w funkcjonowaniu spółki do rady nadzorczej spółki. W protokole z rzeczonyj kontroli z dnia 14 listopada 2016r. wskazano m.in., że:

- a) pozwany posługując się służbową kartą płatniczą dokonał wydatków, które nie mają związku z funkcjonowaniem powodowej spółki m.in. wydatek w restauracji (...)’s na kwotę 43,80 zł w dniu 1 września 2016r.;
- b) pozwany nie uzyskał zgody rady nadzorczej na podnoszenie swoich kwalifikacji co do konferencji i szkoleń, w których uczestniczył w 2016r.;
- c) brak u strony powodowej dokumentów wskazujących na wyrażenie zgody odbycia jakiejkolwiek podróży służbowej przez pozwanego w okresie podlegającym kontroli.

Dowód: protokół z kontroli strony powodowej z dn. 14.11.2016r. (k. 67-86)

Strona powodowa w dniu 2 lutego 2017r. wystosowała do pozwanego wezwanie do zapłaty kwoty 10.001,30 zł stanowiącej równowartość niezasadnie poniesionych przez powodową spółkę kosztów. Pismo to zostało odebrane przez pozwanego w dniu 20 lutego 2017r., a zakreślony w nim 7-dniowy termin na dokonanie wpłaty upłynął bezskutecznie w dniu 27 lutego 2017r.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dn. 2.02.2017r. wraz z dowodem nadania i odbioru (k.95-96)

Miesięczne wynagrodzenie pozwanego liczone jak ekwiwalent pieniężny za urlop wynosiło 10.803,80 zł.

Dowód: zaświadczenie o zarobkach pozwanego (k. 125)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w części.

W rozpatrywanej sprawie strona powodowa (...) Sp. z o.o. we W., domagała się zasądzenia na jej rzecz od pozwanego M. K. zapłaty kwoty 10.001,30 zł tytułem zwrotu wydatków poniesionych przez spółkę w związku z podróżami pozwanego w okresie od dnia 1 grudnia 2015r. do dnia 30 sierpnia 2016r. bez polecenia pracodawcy oraz tytułem kosztów przejazdów, których poniesienie nastąpiło z naruszeniem § 2 ust. 3 umowy o pracę z dnia 4 listopada 2015r., wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 28 lutego 2017r. do dnia zapłaty.

Pozwany wnosił o oddalenie powództwa w całości.

Okoliczności faktyczne w niniejszej sprawie należały do bezspornych. Pozwany nie kwestionował wysokości przedstawionych stronie powodowej w czasie trwania stosunku pracy wydatków, ani tego że rada nadzorcza nie wystawiała mu poleceń odbywania podróży służbowych w terminach: 1 grudnia 2015r., 4 grudnia 2015r., 7 grudnia 2015r., 9 grudnia 2015r., 10 grudnia 2015r., w styczniu 2016r., 23 marca 2016r., 14 kwietnia 2016r.,

30 sierpnia 2016r. jak i przejazdów świadczonych przez (...) Inc. oraz nie wyrażała zgody na podnoszenie przez pozwanego kwalifikacji poprzez udział w konferencjach i szkoleniach w 2016r.

Spór między stronami dotyczył kwestii prawnych. Pozwany podnosił, że z przepisów kodeksu prawa handlowego wynika zasada domniemania kompetencji zarządu w sprawach prowadzenia spraw spółki, a rada nadzorcza nie ma prawa wydawania zarządowi wiążących poleceń w tym zakresie. W ocenie pozwanego każdorazowe wydawanie przez radę nadzorczą polecenia wyjazdu służbowego w sposób rażąco narusza przepisy prawa handlowego mające charakter *lex specialis* przy wykładni wiążącej strony umowy o pracę z dnia 4 listopada 2015r.

Zadaniem Sądu było zatem ustalenie, czy pozwany powinien był każdorazowo zwracać się do rady nadzorczej celem uzyskania polecenia wyjazdu służbowego, zgody na udział w konferencjach i szkoleniach oraz na korzystanie z usług przewozowych (...) Inc.

Pozwany zatrudniony był w charakterze prezesa zarządu powodowej spółki. W tym miejscu należy zaznaczyć, że pełniona przez pozwanego funkcja składa się w istocie z dwóch odrębnych stosunków: organizacyjnego (w myśl przepisów kodeksu spółek handlowych) oraz pracy (w myśl przepisów kodeksu pracy).

Sąd podziela stanowisko pozwanego, że rada nadzorcza nie ma prawa wydawania zarządowi wiążących poleceń dotyczących prowadzenia spraw spółki (art. 219 § 2 k.s.h.). Wspomniany zakaz wydawania wiążących poleceń zarządowi dotyczy sfery zarządzania i ma też swoje uzasadnienie. To zarząd podejmuje decyzje w tym procesie i ponosi za te decyzje odpowiedzialność, co może skutkować odpowiedzialnością organizacyjną polegającą na zawieszeniu w czynnościach, odwołaniu z pełnionej funkcji (gdy kompetencja ta przypisana jest do rady nadzorczej), wnioskowaniem do organu lub osób odwołujących o odwołanie z pełnionej funkcji (K. A., Komentarz aktualizowany do art. 1-300 Kodeksu spółek handlowych).

Nie sposób kwestionować także pozostałych powołanych przez pozwanego przepisów dotyczących domniemania kompetencji zarządu w sprawach prowadzenia spraw spółki (art. 201 § 1 k.s.h.), jak i tego, że reprezentacja spółki przez radę nadzorczą jest dopuszczalna w czynnościach prawnych między spółką a członkiem zarządu (art. 210 § 1 k.s.h.). W tym miejscu wskazać należy, że wspomniany wcześniej art. 210 k.s.h. jest przepisem szczególnym wobec ogólnie obowiązującej regulacji wynikającej z art. 3¹ § 1 k.p. (wyrok SN z dnia 4 sierpnia 2009r., sygn. I PK 42/09, LEX nr 528156). Zatem w kwestiach nie dotyczących umów lub sporów powstałych między spółką a członkiem zarządu, a dotyczących stosunku pracy pracodawca reprezentowany jest zgodnie z zasadami określonymi w kodeksie pracy.

Pozwany podnosił, że wątpliwe jest czy pozwany jako członek zarządu świadczył pracę w warunkach podporządkowania i tym samym, czy mamy w ogóle do czynienia ze stosunkiem pracy. Sąd Najwyższy jednoznacznie wypowiedział się w tej materii wskazując, iż to, że czynności w sprawach z zakresu prawa pracy w spółce z o.o. dokonuje jej zarząd (art. 31 § 1 k.p.) nie wyklucza podporządkowania członka zarządu jako pracownika spółki "kierownictwa pracodawcy" (art. 22 § 1 k.p.) (wyrok z dnia 9 czerwca 2010 r., sygn. II UK 33/10, LEX nr 598436). W orzecznictwie zwrócono już uwagę, że zakresem tego "kierownictwa" w odniesieniu do zatrudnionych członków zarządu obejmować należy zarówno wydawanie pracownikowi poleceń, jak też ogólniejszą zależność ekonomiczną od pracodawcy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1998 r., II UKN 394/98, OSNAPiUS 2000 Nr 4, poz. 159 z glosą Z. Hajna OSP 2000 Nr 12, poz. 177; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 2008 r., I UK 162/08, M.P.Pr. 2009 nr 5, s. 268-271). Element podporządkowania w praktyce realizuje się przez wydawanie poleceń, ustalenie rozkładu czasu pracy, wymierzanie kar porządkowych, udzielanie urlopów i innych zwolnień z pracy, wypłatę wynagrodzenia za pracę, zaliczek, diet, ryczałtów z tytułu podróży służbowych. Także wydanie regulaminu pracy, regulaminu wynagradzania mieści się w strefie uprawnień kierowniczych pracodawcy (zob. H. Lewandowski, Uprawnienia kierownicze w umownym stosunku pracy, Warszawa 1997, s. 18). Pojęcie podporządkowania ewoluuje, obejmując swym zakresem również samodzielne organizowanie się pracownika w wybranym przez siebie czasie, zwłaszcza jeżeli dotyka stanowisk kierowniczych, cechujących się wysoką samodzielnością i decyzywnością. Stąd, obejmuje swym zakresem nie tylko podporządkowanie osobowe, lecz także organizacyjne (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 września 1998 r., I PKN 293/98, OSNAPiUS 1999 Nr 18, poz. 582).

W pierwszej kolejności wskazać należy na art. 3 k.p., zgodnie z którym pracodawcą jest jednostka organizacyjna, choćby nie posiadała osobowości prawnej, a także osoba fizyczna, jeżeli zatrudniają one pracowników. Z kolei art. 3¹ § 1 k.p. wskazuje, że za pracodawcę będącego jednostką organizacyjną czynności w sprawach z zakresu prawa pracy dokonuje osoba lub organ zarządzający tą jednostką albo inna wyznaczona do tego osoba. Ustawodawca wprowadził instytucję reprezentacji spółki przez radę nadzorczą lub wyznaczonego pełnomocnika przy zawieraniu umów z członkami zarządu (art. 210 k.s.h.) celem uniknięcia sytuacji dokonywania czynności z samym sobą. Mogłoby to bowiem prowadzić do szeregu nadużyć ze strony niczym nieograniczonych członków zarządu. Podobnie sytuacja ma się w przypadku stosunku pracy. Co do zasady prezes zarządu jako osoba zarządzająca zakładem pracy pełni funkcję pracodawcy w stosunku do zatrudnianych przez spółkę pracowników. Nie powinien i nie może natomiast pełnić tej funkcji w stosunku do samego siebie. Stąd też w umowie o pracę strony powodowej z pozwanym znalazł się zapis wyznaczający przewodniczącego rady nadzorczej jako osobę uprawnioną do dokonywania czynności z zakresu prawa pracy wobec pozwanego.

Stosownie do treści wyroku Sądu Najwyższego z dnia 6 marca 2012r., sygn. I PK 110/11, OSNP 2013/3-4/29 rada nadzorcza spółki nie musi zawsze reprezentować pracodawcę we wszystkich sprawach dotyczących umów o zatrudnienie członka zarządu. Niektóre uprawnienia mogą zostać przekazane innemu organowi spółki, w szczególności związane z wykonaniem zawartej umowy o zatrudnienie.

Pracodawcą pozwanego była powodowa spółka, zaś w myśl § 1 ust. 3 umowy o pracę osobą wyznaczoną do wykonywania wobec niego czynności w sprawach z zakresu prawa pracy w rozumieniu art. 3¹ § 1 k.p. był przewodniczący rady nadzorczej strony powodowej. Przez czynności z zakresu prawa pracy należy rozumieć nie tylko oświadczenia woli, ale także inne działania o charakterze prawnym, ponieważ przepis nie statuuje między nimi żadnego rozróżnienia. Należy zatem przyjąć, że dotyczy ona także oświadczeń wiedzy oraz innych działań o skutkach prawnych, choćby takich jak nałożenie kary porządkowej czy udzielenie urlopu (Baran Krzysztof W. (red.), Kodeks pracy. Komentarz, wyd. IV).

Stosownie do art. 103¹ § 1 k.p. przez podnoszenie kwalifikacji zawodowych rozumie się zdobywanie lub uzupełnianie wiedzy i umiejętności przez pracownika, z inicjatywy pracodawcy albo za jego zgodą. Pracodawca może przyznać pracownikowi podnoszącemu kwalifikacje zawodowe dodatkowe świadczenia, w szczególności pokryć opłaty za kształcenie, przejazd, podręczniki i zakwaterowanie (art. 103³ k.p.).

Przez podnoszenie kwalifikacji zawodowych rozumieć należy zarówno pozyskiwanie nowej wiedzy i umiejętności, jak i poszerzanie zasobu już posiadanej wiedzy, a zatem również uczestnictwo w szkoleniach lub konferencjach z zakresu działalności powodowej spółki tudzież kompetencji pozwanego jako prezesa zarządu. Nie ulega wątpliwości, że w realiach niniejszej sprawy pozwany nie tylko nie uzyskał zgody na uczestnictwo w konferencji „Eksploracja i rekultywacja składowisk odpadów” w dniach 23-25 lutego 2016r. oraz szkoleniach: „spółka celowa - project finance – sposób finansowania inwestycji” w dniu 3 marca 2016r. i „przewodnik szefa – jak kierować ludźmi w organizacji” w dniach 8-9 czerwca 2016r., ale nawet nie poinformował pracodawcy o zamiarze wzięcia w nich udziału. Stąd brak zgody ze strony pracodawcy, w tym wypadku przewodniczącego rady nadzorczej powodowej spółki implikuje niemożność pokrycia opłat za kształcenie, przejazd i zakwaterowanie z tego tytułu.

Odpowiedzialność materialną pracownika reguluje m.in. art. 114 k.p., zgodnie z którym pracownik, który wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków pracowniczych ze swej winy wyrządził pracodawcy szkodę, ponosi odpowiedzialność materialną według zasad określonych w przepisach niniejszego rozdziału. Pracownik ponosi odpowiedzialność za szkodę w granicach rzeczywistej straty poniesionej przez pracodawcę i tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego wynikała szkoda (art. 115 k.p.). Wedle art. 122 k.p. jeżeli pracownik umyślnie wyrządził szkodę, jest obowiązany do jej naprawienia w pełnej wysokości.

Przesłankami odpowiedzialności pracownika za szkodę wyrządzoną pracodawcy w pełnym rozmiarze jest bezprawność działania i wina umyślna, jako przesłanki kwalifikowane, poza tym oczywiście zaistnienie szkody oraz związek przyczynowy między bezprawnym zachowaniem pracownika a szkodą (tak Sąd Apelacyjny w Szczecinie w wyroku z dnia 7 lutego 2017r., sygn. III APa 13/16, LEX nr 2341023).

Sąd Najwyższy stwierdził, że pojęcie winy w prawie pracy jest zbliżone do rozumienia tego pojęcia w prawie karnym. Oznacza to, że pojęcie winy obejmuje winę nieumyślną oraz winą umyślną. Wina nieumyślna pracownika występuje wtedy, gdy ma on możliwość przewidywania, że jego bezprawne zachowanie wyrządzi szkodę, lecz bezpodstawnie przypuszcza, że szkoda nie nastąpi (niebalstwo), bądź wówczas, gdy pracownik nie przewiduje możliwości powstania szkody, choć w okolicznościach sprawy mógł i powinien przewidzieć jej powstanie (lekkomyślność). Przyjmuje się również, że dla stosunków pracy typowe jest wyrządzenie szkody z winy nieumyślnej, które jest zazwyczaj skutkiem braku należytej staranności pracownika w wykonywaniu obowiązków pracowniczych. Natomiast wina umyślna istnieje wówczas, gdy sprawca chce wyrządzić szkodę w mieniu pracodawcy i celowo do tego zmierza (zamiar bezpośredni) lub gdy mając świadomość szkodliwych skutków swego działania i przewidując ich nastąpienie, godzi się na nie, choć nie zmierza bezpośrednio do wyrządzenia szkody (zamiar ewentualny). Umyślne wyrządzenie szkody ma zatem miejsce wtedy, gdy pracownik objął następstwa swego działania zamiarem bezpośrednim lub ewentualnym (wyrok z dnia 9 lutego 2016r., sygn. II PK 316/14, LEX nr 2288927).

Działanie pozwanego niewątpliwie wypełniło wszystkie przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej w pełnej wysokości. Pozwany jako prezes zarządu przy realizowaniu swoich obowiązków pracowniczych przedkładał do rozliczenia rachunki z tytułu udziału w szkoleniach i konferencjach, na które nie uzyskał zgody pracodawcy, a następnie polecał wypłacać wynikające z nich kwoty. Zachowanie to było wobec tego bezprawne, a pracodawca poniósł szkodę w kwocie odpowiadającej wartości opłat za szkolenia i konferencję oraz koszty noclegu z tym związane, łącznie na kwotę 5.545,99 zł. W ocenie Sądu, pozwany wyrządzając pracodawcy szkodę działał z zamiarem ewentualnym, albowiem jak osoba na wykształcona, zajmująca tak wysokie i odpowiedzialne stanowisko z pewnością znał treść umowy o pracę, a decydując się na odpłatne podnoszenie kwalifikacji zawodowych przewidywał możliwość wyrządzenia szkody w mieniu strony powodowej i się na to godził. Wobec powyższego zasadne jest poniesienie przez pozwanego tych kosztów w pełnej wysokości stosownie do art. 114 w zw. z art. 122 k.p.

Odnosząc się natomiast do pozostałych kosztów Sąd uznał, że roszczenie strony powodowej jest bezpodstawne.

Zgodnie z art. 77⁵ § 1 k.p. pracownikowi wykonującemu na polecenie pracodawcy zadanie służbowe poza miejscowością, w której znajduje się siedziba pracodawcy, lub poza stałym miejscem pracy przysługują należności na pokrycie kosztów związanych z podróżą służbową. Powodowa spółka wskazywała przed wszystkim, że pozwany nie

uzyskał polecenia pracodawcy tj. rady nadzorczej na podróże, których koszty poniosła i których zapłaty domaga się w niniejszym postępowaniu.

W niniejszym stanie faktycznym bezsprzecznym jest, że pozwany udając się w podróż celem realizacji zadania służbowego nie uzyskiwał polecenia pracodawcy. W tym miejscu zaznaczyć również należy, że wbrew twierdzeniom powódki polecenie wyjazdu nie ma charakteru czynności prawnej, a więc nie ma tutaj zastosowania § 19 ust. 1 lit. g umowy powodowej spółki.

Przechodząc do zbadania wystąpienia podstaw odpowiedzialności materialnej pozwanego Sąd stwierdził, że rzeczywiście nie uzyskując polecenia wyjazdu służbowego pozwany dopuścił się nienależytego wykonania obowiązków pracowniczych. Warto mieć jednak na względzie, że stanowisko prezesa zarządu jest stanowiskiem kierowniczym, a zatem także samodzielnym i związanym z podejmowaniem wielu decyzji. Każdorazowe informowanie rady nadzorczej o konieczności wyjazdu i uzyskiwanie polecenia byłoby uciążliwe i de facto utrudniałoby wykonywanie ciężących na pozwanym obowiązków umownych.

Strona powodowa dochodząc zwrotu kosztów wyjazdów powołuje się jedynie na brak uzyskania zezwolenia. Nie kwestionuje natomiast celów tych podróży, jako związanych ze świadczeniem pracy. Rzeczono podróże odbywały się do miejsc, w których mieściły się siedziby niektórych wspólników Spółki oraz do W., w której znajdowała się siedziba Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Skoro pozwany zobowiązany był do prowadzenia działalności spółki oraz zapewnienia terminowego i prawidłowego realizowania projektu pn. (...) to logicznym jest, że konieczne będą w tym zakresie wyjazdy celem omówienia bieżących spraw do wspólników spółki tudzież do podmiotu, od którego spółka ubiegała się o dofinansowanie. Strona powodowa nie kwestionowała również zasadności podróży, które pozwany odbywał korzystając z usług przewozu świadczonych przez (...) Inc. W tym zakresie podnosiła jedynie, że pozwanemu przysługiwał na mocy § 2 ust. 3 umowy o pracę ryczałt samochodowy, a pozwany nie złożył żadnego oświadczenia o używaniu przez niego pojazdu do celów służbowych. Strona powodowa zdaje się nie zauważać, że ryczałt, zgodnie z umową, dotyczy wykorzystywania do celów służbowych samochodu prywatnego, podczas gdy w niniejszej sytuacji pozwany korzystał z usług przedsiębiorstwa a między stronami nie było ustaleń w tym przedmiocie.

Wobec powyższego stwierdzić należy, że strona powodowa nie wykazała zaistnienia po swojej stronie jakiegokolwiek szkody. Brak w polskim porządku prawnym przepisów wskazujących na obowiązek ponoszenia kosztów podróży służbowych przez pracownika. Pozwany wyjeżdżał w związku z koniecznością prowadzenia i reprezentowania przedsiębiorstwa powodowej spółki, a także nadzoru na przygotowywaniem projektu pn. (...), a zatem działał w interesie swojego pracodawcy. Uwzględnienie roszczenia strony powodowej doprowadziłoby de facto do sytuacji, w której koszty podróży służbowej poniósłby pracownik, a pracodawca stałby się jego kosztem bezpodstawnie wzbogacony, co jest zdaniem Sądu niedopuszczalne.

Skoro dla realizacji obowiązków pracowniczych konieczne były podróże służbowe to zastosowanie znajdzie tutaj również § 3 ust. 4 umowy o pracę łączącej strony, zgodnie z którym spółka zobowiązuje się ponieść wszelkie koszty ponoszone przez pozwanego celem wykonania umowy. Powodowa spółka zawierając z pozwanym umowę o pracę wyraziła tym samym blankietową zgodę na wszystkie mogące powstać w związku z pełnieniem przez pozwanego funkcji prezesa zarządu. Stosownie do art. 18 § 1 k.p. postanowienia umów o pracę oraz innych aktów, na których podstawie powstaje stosunek pracy, nie mogą być mniej korzystne dla pracownika niż przepisy prawa pracy. Ten przepis określany jest jako jednostronnie bezwzględnie obowiązujący. Oznacza to, że jeżeli postanowienia umowy o pracę są mniej korzystne dla pracownika, automatycznie zastępują je przepisy prawa pracy, ale postanowienia korzystniejsze dla pracownika niż przepisy prawa pracy są ważne. Nie było zatem przeciwwskazań do umownego polepszenia sytuacji pracownika, a strona powodowa jako podmiot profesjonalnie zajmujący się prowadzeniem działalności gospodarczej zawiera szereg różnego rodzaju umów, wobec czego uznać należy, że dysponuje wiedzą potrzebną do jej sporządzenia w sposób dla siebie korzystny.

Zatem w kontekście ww. postanowienia nieuzasadnione są zarzuty strony powodowej, że pozwany mógł wybrać tańszy środek lokomocji lub miał korzystać tylko i wyłącznie ze swojego samochodu prywatnego. Analogicznie za uzasadnione

należy uznać kupno usługi gastronomicznej w dniu 30 sierpnia 2018r., albowiem w tym okresie pozwany przebywał w podróży służbowej w W., w związku z czym poniesiony przez powodową spółkę koszt jest związany z realizacją obowiązków służbowych przez pozwanego.

Nie ma konieczności badania kolejnych przesłanek odpowiedzialności materialnej pozwanego jako pracownika, ponieważ przesłanki te mają charakter kumulatywny i muszą wystąpić łącznie dla wywołania pożądaných przez stronę powodową skutków.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów, w tym w szczególności dokumentacji znajdującej się w aktach osobowych pozwanego, przedstawionych przez stronę powodową faktur i potwierdzeń dokonanych płatności, protokołu kontroli strony powodowej z dnia 14 listopada 2016r. oraz umowy powodowej spółki.

W ocenie Sądu, powołane wyżej dowody zasługiwały na wiarę i uwzględnienie w zakresie, w jakim stanowiły podstawę ustaleń faktycznych w sprawie, tym bardziej, że żadna ze stron nie kwestionowała ich wiarygodności i autentyczności, nie budziły przy tym wątpliwości ze strony Sądu.

W związku z powyższym, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz byłego pracodawcy kwotę 5.545,99 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 28 lutego 2017 r. do dnia zapłaty, o czym orzekł **w punkcie I sentencji wyroku.**

Sąd **w punkcie II sentencji wyroku** Sąd oddalił dalej idące powództwo.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje podstawę w treści art. 100 k.p.c., zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznacznej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu. Reguła ta dotyczy także spraw rozpatrywanych przez sądy pracy. W myśl art. 98 § 3 k.p.c., do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez Sąd osobistego stawiennictwa strony.

W niniejszej sprawie kosztami poniesionymi przez stronę powodową były koszt uiszczonej opłaty sądowej w kwocie 126 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 2.700 zł z tytułu roszczenia o odszkodowanie za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia (§ 9 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015r., poz. 1800 t.j.), łącznie 2.826 zł. Pozwany przegrał sprawę w 55%, zatem zobowiązany jest uregulować na rzecz strony powodowej kwotę 1.554,30 zł, o czym Sąd orzekł **w punkcie III sentencji wyroku.**